

seerd op artikel 3:46 Awb (ondeugdelijke motivering).

12. Wij vragen ons echter af of de raad nog wel alle kanten op zou moeten kunnen, gelet op de uitgebreide voorgeschiedenis die onzes inziens in het voordeel van appelland en anderen spreekt. Voorts bevat het bestemmingsplan 'Gommerwijk West-West' een uitwerkingsplicht en geen uitwerkingsbevoegdheid. Artikel 11 Wro (oud) en artikel 3.6 lid 1 sub b Wro bevatten immers de volgende woorden: 'het plan moeten uitwerken'. In ABRvS 18 maart 2020, ECLI:NL:RVS:2020:815, wordt over het verplichtende karakter van laatstgenoemd artikel opgemerkt dat het bevoegd gezag in beginsel gewoon een uitwerkingsplan dient vast te stellen. Verder vervalt de bevoegdheid tot het vaststellen van een uitwerkingsplan niet wanneer het bestemmingsplan waarin de uitwerkingsregels zijn vervat, ouder is dan de termijn van 10 jaar in artikel 3.1 lid 2 Wro (zie ABRvS 1 augustus 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BX3298). Allemaal argumenten die ervoor pleiten om de raad te laten handelen conform het gerechtvaardigde vertrouwen van appelland en anderen. Vanuit een oogpunt van burgervriendelijkheid was dat onzes inziens een zeer goed verdedigbaar en wenselijk oordeel geweest. Waarom de Afdeling de raad, ondanks deze plicht en deze voorgeschiedenis, toch de ruimte laat niet conform het gerechtvaardigde vertrouwen te handelen, begrijpen wij niet goed.

13. Intussen was er ook nog geprocedeerd over het bestemmingsplan 'Partiële herziening bestemmingsplan Gommerwijk West-West' in de bodemprocedure. Zie ABRvS 4 mei 2021, ECLI:NL:RVS:2021:964. Zoals gezegd beoogt de raad hiermee te bereiken dat het maximum aantal woningen van 700 waarop de uitwerkingsplicht betrekking heeft, niet langer tot de harde plancapaciteit wordt gerekend, zodat de mogelijkheid ontstaat ook in andere delen van de gemeente medewerking te verlenen aan de bouw van nieuwe woningen. Appelland en anderen betwisten de noodzaak van de partiële herziening en volgens hen zou de raad onder de uitwerkingsplicht uit willen komen. Als uitvoering wordt gegeven aan de opdracht van de Afdeling in de uitspraak van 17 april 2019 inhoudende de vaststelling van een uitwerkings- of bestemmingsplan (zie punt 7) en op korte termijn een uitwerkingsplan wordt vastgesteld, is de partiële herziening niet nodig, zo stellen appelland en anderen. Zij vrezen dat de raad door de partiële herziening elders binnen de gemeente en onmiddellijk daarbuiten woningbouw mogelijk zal maken, terwijl zij al jaren in onzekerheid verkeren. De Afdeling gaat hier niet in mee:

'De Afdeling stelt voorop dat (...) de partiële herziening niet tot gevolg heeft dat de raad

niet meer hoeft te voldoen aan de opdracht van de Afdeling in haar uitspraak van 17 april 2019. De verplichting om een besluit te nemen inhoudende de vaststelling van een uitwerkingsplan of bestemmingsplan of een afwijzing van de aanvraag, blijft onverkort gelden. Dit volgt ook uit de uitspraak van de Afdeling van 24 maart 2021, ECLI:NL:RVS:2021:638. Zoals in die uitspraak is overwogen moet de raad nog een keuze maken of op de gronden van appelland en anderen op termijn nog wel tot woningbouw kan worden overgegaan. Nu er nog onduidelijkheid bestaat over de vraag of op termijn op de gronden van appelland en anderen in woningbouw zal blijven worden voorzien, staat niet vast dat de partiële herziening niet nodig is.'

De Afdeling verklaart al met al het beroep van appelland en anderen tegen de partiële herziening ongegrond.

14. Met onwillige honden is het kwaad hazen vangen. Misschien lopen de hazen daarom voorlopig nog rond door het landelijk gebied van Gommerwijk.

T. Groot en L.J.A. Damen

AB 2021/247

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

17 maart 2021, nr. 201907972/1/R4
(Mr. E.J. Daalder)
m.nt. T. Groot*

Art. 3.1 Wro; art. 2.1 lid 1 sub a Wabo

Module Ruimtelijke ordening 2021/8507
ECLI:NL:RVS:2021:583

Omgevingsvergunning van rechtswege voor kinderdagverblijf. Gemengde en maatschappelijke doeleinden. Letterlijke uitleg planregels.

Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling dient een planregel omwille van de rechtszekerheid zo veel mogelijk letterlijk te worden uitgelegd (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 22 januari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:211). Het begrip "dienstverlening" is in het bestemmingsplan gedefinieerd als "het bedrijfsmatig verkopen en verlenen van zakelijke en persoonlijke diensten". Het aanbieden van kinderopvang is aan te merken als een dienst. Verder sluit de omstandigheid dat kinderopvang is

* T. Groot is advocaat bij de sectie bestuursrecht van Stijl Advocaten.

genoemd onder de bestemming "Maatschappelijke Doeleinden" niet uit dat die activiteit ook onder een andere bestemming kan vallen. Het is immers mogelijk en ook niet ongewoon dat een bepaalde activiteit onder meerdere bestemmingen valt, bijvoorbeeld in een geval als hier waar een veelomvattende bestemming "Gemengde doeleinden" geldt. De uitspraak van 7 november 2018, waarnaar appellanten verwijzen, staat daar niet aan in de weg. Die uitspraak gaat over de weigering van een omgevingsvergunning voor een horecabedrijf omdat de geldende bestemming daar geen horeca toestond. Dat dat horecabedrijf ook kon worden aangemerkt als detailhandel, en detailhandel op die locatie wél was toegestaan, maakte niet dat de uitoefening van dat bedrijf in overeenstemming is met het daar geldende bestemmingsplan, aldus die uitspraak. Dat is een andere situatie dan hier aan de orde. Ten slotte is in dit kader niet relevant dat voor "Maatschappelijke Doeleinden" een andere parkeernorm geldt dan bij "Dienstverlening". De parkeernorm is gerelateerd aan een bepaalde functie of bestemming die voor het desbetreffende perceel geldt. Daarom is het mogelijk dat voor eenzelfde gebruik een andere parkeernorm geldt naargelang de gronden waarop dit gebruik plaatsvindt.

Nu het bestemmingsplan en de toepasselijke planregels voldoende duidelijkheid bieden kan aan de beweerdelijke bedoeling van de planwetgever, wat daar verder ook van zij, geen betekenis worden toegekend. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat de plantoelichting noch de plansystematiek in dit geval grond biedt voor een andere uitleg van het bestemmingsplan dan hierboven is weergegeven. Hetgeen appellanten over de bedoeling van de planwetgever hebben aangevoerd kan dus niet slagen en behoeft verder geen inhoudelijke bespreking. Gelet op het voorgaande hebben de rechtbank en het college terecht geoordeeld dat dat bouwplan binnen de bestemming "Gemengde doeleinden" valt en dus in overeenstemming is met het bestemmingsplan. Er bestond daarom in zoverre geen reden de van rechtswege verleende vergunning te herroepen.

Uitspraak op het hoger beroep van appellanten, te Huizen, appellanten, tegen de uitspraak van de Rechtbank Midden-Nederland van 24 september 2019 in zaak nr. 19/170 in het geding tussen:

Appellanten,
en
Het college van burgemeester en wethouders van Huizen.

Procesverloop

Bij brief van 3 augustus 2018 heeft het college aan Kinderopvang Blooming Kids bekendgemaakt

dat een omgevingsvergunning van rechtswege is verleend voor het verbouwen van de kantoorruimte naar een kinderdagverblijf op de begane grond van het pand Ruyterstraat 4 te Huizen.

Bij besluit van 6 december 2018 heeft het college het door appellanten daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 24 september 2019 heeft de rechtbank het door appellanten daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht (niet opgenomen; red.).

Tegen deze uitspraak hebben appellanten hoger beroep ingesteld.

Het college heeft een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting met gebruikmaking van een digitale verbinding met partijen behandeld op 15 januari 2021, waar appellant A, vertegenwoordigd door mr. P. Schilder Spel, advocaat te Amsterdam, en het college, vertegenwoordigd door S. Pijnappel en mr. T.M.H. van Zundert, zijn verschenen. Voorts is Kinderopvang Blooming Kids, vertegenwoordigd door gemachtigden, gehoord.

Ter zitting is afgesproken dat de zaak wordt aangehouden om partijen in de gelegenheid te stellen tot overeenstemming te komen. Kinderopvang Blooming Kids en appellanten hebben de Afdeling meegedeeld dat geen overeenstemming is bereikt, waarna de Afdeling het onderzoek heeft gesloten.

Overwegingen

Inleiding

1. Het geschil gaat over een van rechtswege verleende omgevingsvergunning voor bouwen als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht ten behoeve van de realisering van een kinderdagverblijf aan de Ruyterstraat 4 te Huizen. Appellanten wonen aan de locatie. De achterzijde van hun tuin grenst aan het perceel Ruyterstraat 4. Zij zijn bevreesd voor overlast van het kinderdagverblijf. Tussen partijen is in geschil of het realiseren van het kinderdagverblijf in overeenstemming is met het ter plaatse geldende bestemmingsplan "Kom West 2007".

Strijd met bestemmingsplan?

2. Het perceel Ruyterstraat 4 heeft in het bestemmingsplan "Kom West 2007" de bestemming "Gemengde Doeleinden" met de aanduiding "boven de begane grond bestemd voor kantoren, dienstverlening en bedrijven in de milieucategorie 1".

Artikel 9, eerste lid, onder a, van de planregels luidt:

"De op de kaart voor Gemengde doeleinden (GD) aangewezen gronden zijn: a. wat betreft de begane grondlaag bestemd voor kantoren, dienstverlening, maatschappelijke voorzieningen en bedrijven in de milieucategorie 1 van de van deze voorschriften deel uitmakende Lijst van Bedrijfsactiviteiten en voor wonen;

[...]."

In artikel 1, onder 13, wordt "dienstverlening" gedefinieerd als:

"het bedrijfsmatig verkopen en verlenen van zakelijke en persoonlijke diensten (hieronder worden geen horeca en detailhandelsactiviteiten begrepen)".

In artikel 1, onder 23, wordt "maatschappelijke voorzieningen" gedefinieerd als:

"voorzieningen ten dienste van medische, sociale, culturele, of religieuze activiteiten, alsmede voorzieningen ten dienste van onderwijs en overheidsdiensten".

Artikel 11, eerste lid, onder e, luidt:

"De op de kaart voor Maatschappelijke Doeleinden (MD) aangewezen gronden zijn bestemd voor:

[...]

e. kinderopvang;"

Op grond van artikel 4, eerste lid, geldt voor de bestemming "Maatschappelijke Doeleinden" een parkeernorm van 1 parkeerplaats per 35m² bvo en voor de functie "Dienstverlening" een parkeernorm van 1 parkeerplaats per 40m² bvo.

3. Appellanten betogen dat de rechtbank heeft miskend dat een kinderdagverblijf niet past binnen de bestemming "Gemengde doeleinden" en dat daarom de van rechtswege verleende vergunning bij het besluit op bezwaar had moeten worden herroepen. Hiertoe voeren zij – samen – het volgende aan.

Kinderopvang wordt in artikel 11 van de planregels expliciet genoemd onder de bestemming "Maatschappelijke Doeleinden". Volgens een letterlijke uitleg van het bestemmingsplan is een kinderdagverblijf daarom alleen toegestaan onder de bestemming "Maatschappelijke Doeleinden" en niet onder de bestemming "Gemengde doeleinden". Gelet ook op de verschillende parkeernormen die gelden voor "Maatschappelijke Doeleinden" en "Dienstverlening" kan kinderopvang niet onder de beide bestemmingen "Maatschappelijke Doeleinden" en "Gemengde doeleinden" vallen. Verder valt volgens het normaal spraakgebruik dan wel het Van Dale woordenboek kinderopvang niet onder "dienstverlening". De uitleg door de rechtbank van het begrip "dienst" als een "een handeling waarbij je iemand van enige nut bent" is te ruim en zou een aandui-

ding van categorieën bedrijven die ter plaatse zijn toegestaan, zinloos maken.

Daarnaast heeft de planwetgever ook uitdrukkelijk niet de bedoeling gehad om kinderopvang toe te staan onder de bestemming "Gemengde doeleinden". Dat blijkt uit het volgende. Kinderopvang wordt expliciet genoemd bij de bestemming "Maatschappelijke Doeleinden". Voor een kinderopvangverblijf geldt een specifiek beoordelingskader in verband met de bescherming tegen milieuhinder. Onder "Gemengde doeleinden" valt ook "Maatschappelijke voorzieningen"; kinderopvang is niet genoemd onder "Maatschappelijke voorzieningen" terwijl een aantal andere onder "Maatschappelijk Doeleinden" genoemde functies daar wél onder valt. Onder de bestemming "Gemengde doeleinden" zijn alleen bedrijven van milieucategorie 1 van de lijst van Bedrijfsactiviteiten toegestaan. Een kinderopvangverblijf behoort daar niet toe en valt onder milieucategorie II van het Activiteitenbesluit milieubeheer en heeft dus ook een hogere milieubelasting, aldus appellanten.

Appellanten wijzen ter ondersteuning van hun betoog op de uitspraak van de Afdeling van 7 november 2018, ECLI:NL:RVS:2018:3593, waaruit volgens hun volgt dat het gebruik onder de meest passende bestemming bepalend is bij de vraag of strijd met het bestemmingsplan bestaat.

3.1. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling dient een planregel omwille van de rechtszekerheid zo veel mogelijk letterlijk te worden uitgelegd (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 22 januari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:211). Het begrip "dienstverlening" is in het bestemmingsplan gedefinieerd als "het bedrijfsmatig verkopen en verlenen van zakelijke en persoonlijke diensten". Het aanbieden van kinderopvang is aan te merken als een dienst. Verder sluit de omstandigheid dat kinderopvang is genoemd onder de bestemming "Maatschappelijke Doeleinden" niet uit dat die activiteit ook onder een andere bestemming kan vallen. Het is immers mogelijk en ook niet ongewoon dat een bepaalde activiteit onder meerdere bestemmingen valt, bijvoorbeeld in een geval als hier waar een veelomvattende bestemming "Gemengde doeleinden" geldt. De uitspraak van 7 november 2018, waarnaar appellanten verwijzen, staat daar niet aan in de weg. Die uitspraak gaat over de weigering van een omgevingsvergunning voor een horecabedrijf omdat de geldende bestemming daar geen horeca toestond. Dat dat horecabedrijf ook kon worden aangemerkt als detailhandel, en detailhandel op die locatie wél was toegestaan, maakte niet dat de uitoefening van dat bedrijf in overeenstemming is met het daar geldende bestemmingsplan, aldus die uitspraak. Dat is een andere situatie dan hier aan de orde. Ten

slotte is in dit kader niet relevant dat voor "Maatschappelijke Doeleinden" een andere parkeernorm geldt dan bij "Dienstverlening". De parkeernorm is gerelateerd aan een bepaalde functie of bestemming die voor het desbetreffende perceel geldt. Daarom is het mogelijk dat voor eenzelfde gebruik een andere parkeernorm geldt naargelang de gronden waarop dit gebruik plaatsvindt.

Nu het bestemmingsplan en de toepasselijke planregels voldoende duidelijkheid bieden kan aan de beweerdelijke bedoeling van de planwetgever, wat daar verder ook van zij, geen betekenis worden toegekend. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat de plantoelichting noch de plansystematiek in dit geval grond biedt voor een andere uitleg van het bestemmingsplan dan hierboven is weergegeven. Hetgeen [appellanten] over de bedoeling van de planwetgever hebben aangevoerd kan dus niet slagen en behoeft verder geen inhoudelijke bespreking.

Gelet op het voorgaande hebben de rechtbank en het college terecht geoordeeld dat dat bouwplan binnen de bestemming "Gemengde doeleinden" valt en dus in overeenstemming is met het bestemmingsplan. Er bestond daarom in zoverre geen reden de van rechtswege verleende vergunning te herroepen.

Het betoeg slaagt niet.

Gebruik van de tuin

4. Het betoeg van appellanten dat de tuin van het pand in strijd met het bestemmingsplan als kinderdagverblijf wordt gebruikt, slaagt niet. De omgevingsvergunning ziet alleen op het verbouwen van het pand en niet op het gebruik van de tuin. Hetgeen appellanten hierover hebben aangevoerd valt dus buiten deze procedure.

Conclusie

5. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Noot

1. Dit is een interessante uitspraak over een van rechtswege verleende omgevingsvergunning voor het verbouwen van een kantoorruimte naar een kinderdagverblijf in Huizen. De vraag is of deze kinderopvang slechts is toegestaan binnen de bestemming "Maatschappelijke doeleinden"

(waaronder de functie 'kinderopvang' expliciet valt) of ook binnen de bestemming "Gemengde doeleinden", waaronder de functies 'dienstverlening' en 'maatschappelijke voorzieningen' vallen. Het begrip dienstverlening is in het bestemmingsplan gedefinieerd als: "*het bedrijfsmatig verkopen en verlenen van zakelijke en persoonlijke diensten*". Het aanbieden van kinderopvang is volgens de Afdeling aan te merken als dienstverlening, zodat dit óók is toegestaan onder de bestemming "Gemengde doeleinden". Daarvoor acht de Afdeling van belang dat het feit dat kinderopvang expliciet is toegestaan binnen de bestemming "Maatschappelijke Doeleinden", niet betekent dat een kinderopvang niet óók is toegestaan binnen een andere bestemming. Het is immers mogelijk en ook niet ongewoon, zo overweegt de Afdeling, dat een bepaalde activiteit onder meerdere bestemmingen valt, bijvoorbeeld in een geval als hier waar een veelomvattende bestemming "Gemengde doeleinden" geldt. De Afdeling komt tot deze interpretatie van het bestemmingsplan op basis van een *letterlijke* uitleg van de planregels. Het is vaste rechtspraak dat een planregel omwille van de rechtszekerheid zo veel mogelijk letterlijk dient te worden uitgelegd (bijv. ABRvS 22 januari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:211, ABRvS 13 februari 2019, ECLI:NL:RVS:2019:439 en ABRvS 9 september 2015, ECLI:NL:RVS:2015:2833).

2. Deze letterlijke interpretatie sluit goed aan bij ABRvS 15 juli 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1648 over een vergelijkbare casuspositie bij de verbouw van een rijksmonument naar een kinderdagverblijf te Vught. De Afdeling overweegt in deze zaak dat het gebruik van het pand als kinderdagverblijf kan worden aangemerkt als het verrichten van diensten aan of ten behoeve van het publiek, omdat het opvangen van kinderen kan worden aangemerkt als het verlenen van een dienst en die dienst wordt verleend aan het publiek. Het gebruik als kinderdagverblijf is daarom conform de bestemming "Dienstverlening" in het bestemmingsplan.

3. Omdat in de hier geannoteerde uitspraak het bestemmingsplan en de planregels bij de bestemming "Gemengde doeleinden" voldoende duidelijkheid bieden (zie 1), is volgens de Afdeling hetgeen appellanten over de bedoeling van de planwetgever hebben aangevoerd irrelevant. Dit is conform bestaande rechtspraak van de Afdeling. Aan de *bedoeling van de planwetgever* wordt namelijk blijkens ABRvS 27 november 2019, ECLI:NL:RVS:2019:4006 en ABRvS 29 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1775 alleen toegekomen als de bestemming en de bijbehorende planregels onduidelijk zijn, oftewel: niet letterlijk kunnen worden genomen.

4. Maar wanneer is een bestemmingsplan onduidelijk? Een recent geval waarin het bestemmingsplan en de planregels op zichzelf en/of in samenhang onduidelijk werden geacht is ABRvS 7 juli 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1474. Deze zaak gaat over een omgevingsvergunning voor de verbouwing van een politiebureau naar fitnesscentrum. De Afdeling oordeelt dat het begrip 'maatschappelijke voorzieningen' in het bestemmingsplan niet eenduidig is en dat bij de interpretatie van dit begrip de bedoeling van de planwetgever kan worden betrokken. De Afdeling overweegt vervolgens dat het fitnesscentrum moet worden aangemerkt als 'consumentverzorgende dienstverlening' – waar fitness expliciet is ondergebracht – en niet ook als een 'maatschappelijke voorziening'. Hoewel het volgens de Afdeling in zijn algemeenheid niet is uitgesloten dat een bepaalde activiteit onder meer dan één bestemming is toegestaan, is naar het oordeel van de Afdeling duidelijk dat de planwetgever niet heeft beoogd om fitness tegelijk ook toe te staan als maatschappelijke voorziening.

5. De uitkomst van de uitspraak van 7 juli jl. bijt mijns inziens niet met de hier geannoteerde uitspraak. Immers, in laatstgenoemde uitspraak zijn de planregels op basis van een letterlijk interpretatie duidelijk: kinderopvang valt niet alleen onder de bestemming "Maatschappelijke doeleinden" (waaronder de functie kinderopvang expliciet valt), maar óók onder de toegestane bestemming "Gemengde doelen", waaronder onder meer 'dienstverlening' valt (zie 1). Aan de bedoeling van de planwetgever kan en hoeft dan ook geen betekenis te worden toegekend (zie 3). In de uitspraak van 7 juli jl. is echter het begrip 'maatschappelijke voorzieningen' niet eenduidig, zodat voor de uitleg daarvan de bedoeling van de planwetgever wél kan worden betrokken (zie 4).

6. Hoewel de hier geannoteerde uitspraak dus aansluit bij eerdere rechtspraak, is daarbij wel een kanttekening te plaatsen. Hoe vanzelfsprekend is het namelijk dat als een bepaalde functie door de planwetgever expliciet wordt geschaard onder een bepaalde bestemming, die functie ook in de context van een andere bestemming mag worden 'ingelezen'? De vraag is wat voor zin het dan heeft om zo'n specificering in de planregels aan te brengen en op welke manier een planwetgever kan voorkomen dat een functie zoals kinderopvang op allerlei plaatsen kan waar hij dat gelet op de planregeling niet heeft gewild. Moet dan bijvoorbeeld steeds in de planregels de niet gewilde functie expliciet worden uitgesloten? Dat is nogal een opgave, maar lijkt wel de consequentie van deze rechtspraak van de Afdeling.

T. Groot

AB 2021/248

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

30 september 2020, nr. 201904167/1/A3
(Mrs. D.A.C. Slump, C.M. Wissels, J.M.L. Niederer)
m.nt. M.H.A. Bakkum en A. Drahmänn

Art. 10 Wob; art. 39 lid 3 TRIPs-overeenkomst

ECLI:NL:RVS:2020:2302

Geen grond voor het oordeel dat artikel 39 TRIPs-overeenkomst niet volledig wordt afgedekt door de weigeringsgronden van artikel 10, eerste lid, onder c, en het tweede lid, onder g, van de Wob.

Volgens vaste rechtspraak van het Hof kunnen bepalingen van de TRIPs-overeenkomst niet rechtstreeks worden ingeroepen (...). Voor zover het een gebied betreft waarop de TRIPs-overeenkomst van toepassing is en de Europese Unie regelgevend is opgetreden, zoals het geval is met het auteursrecht, moeten nationale regels zoveel mogelijk overeenkomstig die overeenkomst worden uitgelegd (...). Artikel 39 van de TRIPs-overeenkomst regelt de openbaarmaking van test- en andere gegevens betreffende onder meer farmaceutische producten. Daarop is de Wob van toepassing, die zoveel mogelijk overeenkomstig de TRIPs-overeenkomst moet worden uitgelegd. Voor de invulling van deze uitleg sluit de Afdeling aan bij de TRIPs-conforme uitleg die het Hof heeft gegeven aan artikel 4 van (...) de Eurowob. Naar het oordeel van de Afdeling blijkt uit deze jurisprudentie van het Hof niet dat de TRIPs-overeenkomst ertoe noopt om in het kader van wetgeving betreffende openbaarheid van bestuur uit te gaan van een algemeen beginsel van vertrouwelijkheid. In artikel 10, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wob is een absolute weigeringsgrond neergelegd voor vertrouwelijke bedrijfs- en fabricagegegevens. Er bestaat daarom geen grond voor het oordeel dat artikel 39 van de TRIPs-overeenkomst niet volledig wordt afgedekt door de weigeringsgronden zoals neergelegd in artikel 10, eerste lid, aanhef en onder c, en het tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob.

Uitspraak op het hoger beroep van Medice Arzneimittel Pütter GmbH & Co. KG (hierna: Medice), te Iserlohn (Duitsland), appellante, tegen de uitspraak van de Rechtbank Midden-

* M.H.A. Bakkum en A. Drahmänn zijn onderzoeks- en onderwijsmedewerker respectievelijk universitair hoofddocent aan de afdeling staats- en bestuursrecht van de Universiteit Leiden.